

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 14.marta 2014. god.
Br.ref.: RK575/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI197/13

Podnosilac

P.T.P. "Beni Dona"

Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda, Rev. Mlc. br. 141/2012, od 18.
septembra 2013. god.

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je preduzeće "Beni Dona", zastupljeno od strane g. Muhamet Shala, advokat iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda, Rev. Mlc. br. 141/2012 od 18. septembra 2013. god., koja je uručena podnosiocu 5. novembra 2013. god.

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva traži ocenu ustavnosti presude Vrhovnog suda, koja je navodno povredila članove 3.2 [Jednakost pred Zakonom], 7.1 [Vrednosti], 16.3 [Premoć Ustava], 21.4 [Opšta Načela] i 22.2 [Direktna Primena Međunarodnih Sporazuma i Instrumenata] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 i 21.4 Ustava, članu 47 Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

5. Dana 12. novembra 2013. god., podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 3. decembra 2013. god., predsednik je odlukom br. GJR. KI197/13, imenovao sudiju Robert Carolan za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik je odlukom br. KSH. KI197/13, imenovao veće za razmatranje sastavljeno od sudija Snezhana Botusharova (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Artta Rama-Hajrizi.
7. Dana 9. decembra 2013. god., Sud je obavestio Vrhovni sud, Kancelariju Državnog tužioca u Prištini i opštinu Podujevo o zahtevu.
8. Dana 21. januara 2014. god., veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

9. Dana 16. septembra 1996. god., preduzeće "Beni Dona" u vlasništvu podnosioca zahteva, zaključilo je sa opštinom Podujevo ugovor o zakupu objekta bivšeg hotela "Llab" u Podujevu na period od 10 godina, pod uslovom da preduzeće "Beni Dona" renovira isti o svom trošku. Nakon isteka ugovora o zakupu, opština Podujevo bi trebalo da donese odluku o produžavanju ili raskidu ugovora o zakupu uz uslov da, ukoliko bi opština odlučila da raskine ugovor o zakupu, onda bi bila dužna da preduzeću "Beni Dona" vrati iznos potrošen na renoviranje hotela".
10. Od 2002. do 2005. god., na zahtev opštine Podujevo, preduzeće "Beni Dona" je plaćalo, pored troškova renoviranja, i porez na imovinu objekta izdatog pod zakup.

11. Pošto opština Podujevo nije ispunila svoje ugovorene obaveze, dana 6. juna 2007. god., podnosilac zahteva je podneo tužbu protiv opštine pred Opštinskim sudom u Podujevu, tražeći od suda da presudi da opština vrati uložena sredstva ili da preduzeće nastavi da koristi iznajmljen objekat za deset godina.
12. Dana 9. novembra 2007. god., Opštinski sud u Podujevu (presuda C. br. 155/2007) usvojio je tužbu podnosioca zahteva, nalažući opštini Podujevo da preduzeću vrati uložena sredstva ili da produži ugovor o zakupu za još deset godina.
13. Dana 9. novembra 2007. god., opština je uložila žalbu Okružnom sudu u Prištini na ovu presudu.
14. Dana 28. maja 2008. god., Okružni sud u Prištini (presuda Ac. br. 28/2008) odbio je žalbu opštine kao neosnovanu, tvrdeći da je izreka presude Opštinskog suda razumljiva i pogodna za izvršenje i da je u obrazloženju presude sud izneo potpune i razumljive razloge o svim činjenicama od presudnog značaja i da je stoga, izneto obrazloženje u potpunom skladu sa sadržajem razmatranih dokaza.
15. Opština Podujevo, blagovremeno je podnela zahtev za reviziju na presude Opštinskog i Okružnog suda Vrhovnom sudu. U isto vreme, Državni tužilac je istom sudu podneo zahtev za zaštitu zakonitosti, predlažući da se ukinu presude nižestepeni sudova na osnovu bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava i da se predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno razmatranje.
16. Dana 3. septembra 2010. god., Vrhovni sud, usvojio je zahtev za zaštitu zakonitosti, koji je podneo Državni tužilac, kao i reviziju, koju je podnela opština Podujevo, presuđujući da opština Podujevo sada nije pravno odgovorna za ugovor o zakupu između podnosioca zahteva i bivše Skupštine opštine Podujevo, koji je potpisan 1996. god. Vrhovni sud je našao da su nižestepeni sudovi pogrešno primenili materijalno pravo.
17. Dana 12. oktobra 2010. god., podnosilac je podneo zahtev Sudu žaleći se na presudu Vrhovnog suda. Ustavni sud je 12. aprila 2012. god., proglasio ništavnom presudu Vrhovnog suda Kosova, Rev. br. 406/2008 od 3. septembra 2010. god., obzirom da je presuda Vrhovnog suda povredila proceduralna prava podnosioca zahteva prema članu 31 [Pravo na Pravično i Nepriistrasno Suđenje] Ustava i članu 6.1 (pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije za ljudska prava. Stoga, Ustavni sud vraća predmet Vrhovnom sudu na ponovno razmatranje u skladu sa presudom ovog Suda.
18. Dana 18. septembra 2013. god., Vrhovni sud (presuda Mlc. br. 141/2012) je u skladu sa presudom Ustavnog suda ponovo pokrenuo postupak u vezi sa zahtevom za zaštitu zakonitosti podnet od strane Državnog tužioca, kao i reviziju podnetu od strane opštine Podujevo. Vrhovni sud je odlučio da opština Podujevo nije pravno odgovorna za ugovor o zakupu između podnosioca i bivše Skupštine opštine Podujeva potpisan 1996. godine. Međutim, Vrhovni sud Kosova, nakon preporuka Ustavnog suda Kosova, preciziranih u presudi

Ustavnog suda, br. KI103/2010 od 12. aprila 2012. godine, obavestio je i parnične stranke, Državnog tužioca Kosova, tužioca Shaban Mustafa – vlasnika „Beni Dona“, punomoćnika advokata Muhamet Shala i zastupnika tužene Opštinskog javnog pravobranioca Faik Rama.

Navodi podnosioca

19. Podnosilac zahteva tvrdi da je obrazloženje Vrhovnog suda pogrešno po tome što je zaključeno da je preduzeće 1996. godine sklopilo ugovor sa bivšom opštinom Podujevo, koju nakon rata nije nasledila sadašnja opština Podujevo i da time sadašnja opština nije dužna da preuzme obaveze iz ugovora iz 1996. god. Podnosilac zahteva tvrdi da opština Podujevo zaista nije bila politički kontinuitet bivše opštine, ali je imala pravni kontinuitet te opštine u odnosu na prava i obaveze pošto je osnovana u istim prostorijama i upravlja istom nepokretnom imovinom kao i ranije, kao i pošto je priznala da je vlasnik rentiranog objekta pa s tim mora da prihvati i obaveze koje se odnose na ovaj objekat.

Prihvatljivost zahteva

20. Sud prvo primećuje da, kako bi zahtev bio prihvatljiv, podnosilac zahteva treba da dokaže da je ispunio sve uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, Zakonom i Poslovníkom.
21. U tom smislu, Sud se poziva na pravilo 36 (1) c) Poslovníka o radu, koje propisuje: *„Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve: (c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan“*.
22. Kada je reč o ovom slučaju, podnosilac zahteva tvrdi da je Vrhovni sud svojom presudom od 18. septembra 2013. god., pogrešno primenio materijalno pravo, jer prema podnosiocu zahteva postoji pravni kontinuitet između bivše opštine Podujevo i opštine koja se osnovala nakon oružanog konflikta na Kosovu.
23. U tom smislu, Sud naglašava da nije dužnost Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu (zakonitost) navodno počinjenih od strane redovnih sudova, osim i samo ako su one mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). Dakle, Ustavni sud ne deluje kao sud četvrtog stepena kada razmatra odluke donete od strane redovnih sudova. To je uloga redovnih sudova da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (Vidi slučaj KI14/13, podnosilac zahteva opština Podujevo, rešenje o neprihvatljivosti od 12. marta 2013. god.).
24. Sud primećuje da se zahtev podnosioca tiče pitanja zakonitosti, a ne ustavnosti, jer su tvrdnje podnosioca zahteva u vezi sa tim da li je Vrhovni sud pravilno zaključio da nema pravnog kontinuiteta između bivše opštine Podujevo i opštine osnovane nakon oružanog sukoba na Kosovu.
25. U odnosu na presudu Vrhovnog suda, podnosilac zahteva nije potkrepeo svoju tvrdnju na ustavnim osnovama i nije pružio dokaz da su njegova prava i slobode bile povređene od strane navedenog javnog organa. Dakle, Sud ne može da zaključi da su relevantni postupci pred Vrhovnim sudom na neki način bili

nepravični i proizvoljni (Vidi slučaj KI14/13, podnosilac zahteva opština Podujevo, rešenje o neprihvatljivosti od 12. marta 2013. god.).

26. Dakle, Sud smatra da podnosilac zahteva nije pokazao zašto je i kako zaključak Vrhovnog suda da ne postoji pravni kontinuitet između bivše opštine Podujevo i opštine osnovane nakon oružanog konflikta na Kosovu povredio njegova prava i slobode zaštićene Ustavom.
27. Pod ovim okolnostima, Sud zaključuje da je zahtev, u skladu sa pravilom 36 (1) c) Poslovnika, neprihvatljiv, jer je očigledno neosnovan.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa pravilima 36 (1) c) i 56 (2) Poslovnika, dana 21. januara 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona; i
- IV. DA PROGLASI da odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani